## Въведение

**Wolfram Mathematica** е интерактивна система за компютърна алгебра. Тя е базирана на езикът за програмиране **Wolfram Language**. С помощта на системата, разбира се, могат да се правят сравнително прости пресмятания - такива, каквито бихме могли да направим с обикновен калкулатор:

```
7 + 5 (*Оценяване на стойността на израз: Shift + Enter/Numeric Enter*)
12
3/5
7 * 12
7 × 12
Sqrt[5]
\sqrt{5}
8
120
10^5
10<sup>5</sup>
84
84
\sqrt{5}
\sqrt{5}
100 000
100 000
```

Една от ключовите функционалности на системата *Mathematica* е, че може да работи със символни изрази. Нещо повече, по подразбиране тя смята символно, освен ако не е указано друго.

```
 \begin{array}{l} x + 5 \ y + x + y - x \\ x + 6 \ y \\ \\ \text{Simplify}[Sin[x] ^2 + Cos[x] ^2] \\ \\ 1 \\ \\ \text{Integrate}\Big[\frac{1}{1 + x^4}, \ x\Big] \\ \\ \underline{-2 \, \text{ArcTan} \Big[1 - \sqrt{2} \, \ x\Big] + 2 \, \text{ArcTan} \Big[1 + \sqrt{2} \, \ x\Big] - \text{Log} \Big[1 - \sqrt{2} \, \ x + x^2\Big] + \text{Log} \Big[1 + \sqrt{2} \, \ x + x^2\Big]} \\ \\ \underline{4 \, \sqrt{2}} \\ \end{array}
```

## Приоритет на операциите

```
3 * 4 + 1
13
3 * (4 + 1)
15
- 3^2
- 9
(-3)^2
```

## Вградени функции (команди)

#### Правила при въвеждане на команди:

- \* Името на всяка вградена команда започва с главна буква. Ако името се състои от повече от една дума (напр. *ArcSin*), то всяка отделна дума започва с главна буква, без разстояние помежду им.
  - \* Аргументите на командите се поставят в единични квадратни скоби.
- \* Ако дадена функция приема повече от един аргумент, всеки следващ се отделя със запетая от предходния.

```
Мах[1, 2, 4, 8, 0] 8  
Log[1] 0  
Log (1) (*Червени скоби – некоректен синтаксис*)  
Log  
log[1] (*Името на функцията е оцветено в син цвят – не се разпознава командата*)  
log[1]  
Mod[20, 3] (*Двуаргументна команда – дава остатъка при деление*)  
2  
(*Вградените тригонометрични функции приемат аргумент в радиани*)  
Cos [\frac{\pi}{4}]  
\frac{1}{\sqrt{2}}  
Sin[2 Pi] 0
```

```
Log[e]
1
Log[E]
1
D[x^2 + 5, x]
Integrate [1/(x^3 + 1), x]
\frac{\text{ArcTan}\left[\frac{-1+2\,x}{\sqrt{3}}\right]}{\sqrt{3}} + \frac{1}{3}\,\text{Log}\left[1+x\right] - \frac{1}{6}\,\text{Log}\left[1-x+x^2\right]
Integrate \left[\frac{1+x^3}{4}, \{x, 1, 5\}\right]
40
```

Повечето вградени функции носят имена, които са същестуващи думи в англисйкия език, или техни съкращения. Когато искаме да отркием дали съществува дадена функция, вградена в езика, е удобно да използваме документацията, като е достатъчно просто да въведем реалното название на операцията, която искаме да изпълним (напр. Integrate, FindMaximum, FindRoot и т.н.)

### Оператори за сравнение и логически операции

```
4 ≥ 5
False
\sqrt{785\,875} \le 45
False
(23 < 57) \&\& (\pi \in Integers)
False
(23 < 57) \mid \mid (\pi \in Integers)
True
(23 < 57) \&\&! (\pi \in Integers)
True
```

### Структура на системата

Системата е разделена на две подпрограми - kerenel и front-end. Front end-ът е свързан с потребителския интерфейс - начинът, посредством който потребителят комуникира със системата.

Интерфейсът предоставя възможност за създаване и редактиране на файлове (Mathematica notebooks). Тези файлове са с разширение .nb. Ядрото (the kernel) интерпретира изрази от езика Wolfram и връща резултатни такива. Ядрото се зарежда автоматично при оценяване на първата въведена команда. Поради тази причина би могло да има значително забаявне по време на първото изчисление.

Както забелязваме, всеки *notebook* е разделен на отделни единици, наречени клетки *(cells)*.

Обхвата на дадена клетка се обозначава от квадратните скоби в дясната част на файла.

Клетките са вложени една в друга йерархично и служат за структуриране на документа.

Сливане на клетки --> Ctrl+Shift +M

Разделяне на клетки --> Ctrl+Shfift+D

```
500 * 100
50 000
20 * 10
200
% (*Извиква последно изведения резултат*)
1000
%^2
1000 000
```

# Символни и числени пресмятания

По подразбиране *Matehmatica* смята символно, следователно - точно. Това обаче невинаги възможно. Понякога може да доведе и до сериозни проблеми с изчисленията.

```
Sin[Pi/5] \sqrt{\frac{5}{8}-\frac{\sqrt{5}}{8}} Log[15] Log[15] Log[15.] (*По подразбиране, изведеният резултат се закръглява до 6 знака.*) 2.70805 N[Log[15]] (*Функцията N връща числена апроксимация на търсения резултат.*) 2.70805 Log[15] // N 2.70805 \left(\sqrt{3}\right)^2 3 \left(\sqrt{3}\right)^2 (*Тъй като това е числена апроксимация, получаваме резултат с ограничена точност.*) 3. 2.9999999999996`
```

```
255<sup>30</sup>
1571 105 731 713 312 715 511 913 444 948 824 285 516 982 702 388 429 082 930 088 043 212 890 625
N[255^{30}] (*Scientific notation. Очевидно апроксимация,
значещите цифри са ограничени до 6-тия знак.*)
\textbf{1.57111}\times\textbf{10}^{72}
N[255<sup>30</sup>, 50] (*Указване на точност*)
\textbf{1.5711057317133127155119134449488242855169827023884} \times \textbf{10}^{72}
(*1245878541254^(10000000)*)
```

## The Basic Math Palette

Системата дава възможност за въвеждане на стандартни математически означения, които могат да участват в пресмятанията. Въвеждането на математически символи може да стане с помощта на менюто Palettes->Basic Math Assistant, или с помощта на съответни кодове за бърз достъп от клавиатурата.

```
\sqrt{\pi}
\sqrt{\pi}
```

?Pi

Pi is  $\pi$ , with numerical value  $\simeq 3.14159$ .  $\gg$ 

```
\int_0^1 x^2 dx
 Sin[x] dx
- Cos [x]
\mathsf{Det}\left[\left(\begin{smallmatrix}\mathbf{1} & \mathbf{2} \\ \mathbf{9} & \mathbf{8}\end{smallmatrix}\right)\right]
- 10
\sqrt{\oint}\Delta\;\xi\;\beta\;\nabla
```

#### Някои често използвани shortcut-и:

Esc + a + Esc = 
$$\alpha$$
  
Esc + b + Esc =  $\beta$   
Ctrl +  $/$  =  $\frac{\Box}{\Box}$ 

Ctrl + 2 = 
$$\sqrt{\Box}$$

## Езикът Mathematica

### **Everything is an Expression**

Основната градивна единица на езикът Mathematica са изразите (expressions). Тяхната структура и представянето им в паметта на системата са съществени за разбирането на работата и.

Всички обекти с които работим в Mathematica (просто изчисление, графика, вградена функция, клетка, дори notebook) са изрази и имат сходна структура в паметта на системата.

### Представяне на изразите в паметта на системата

Системата групира въведените изрази по тип данни, независимо че този тип не се указва изрично от потребителя. Типът на даден израз може да се види с помощта на функцията Head:

```
Head [7]
Integer
\{ \text{Head[5], Head[1/5], Head[7.0], Head[0.2+3I]} \} (*4 типа за числа*)
{Integer, Rational, Real, Complex}
Всъщност, функцията Неаd дава инфромация за вида на всеки въведен израз:
Head[a+b]
Plus
Head[a * b]
Times
Head[{1, 2, 3}]
List
```

Трите основни градвини единици на изразите (т.нар атоми (atoms)) са символи (symbols), числа (numbers) и символни низове (strings).

```
Head [a]
Symbol
Head[Integrate]
```

Symbol 5 |

Symbol

Head["Hello"]

String

Head[a+b+b] (\*Един израз може да съдържа произволен брой операции в себе си.\*)

Plus

За да видим пълното представяне на даден израз в паметта на системата можем да използваме *FullForm*:

```
FullForm[a + b + c]
```

Plus[a, b, c]

FullForm[a^b]

Power[a, b]

FullForm[a/b]

Times[a, Power[b, -1]]

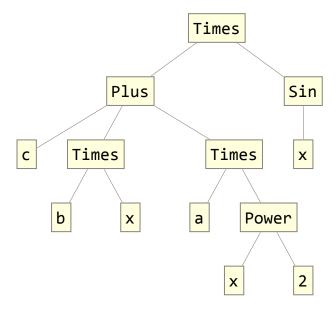
Както забелязваме, всички изрази имат сходно представяне в паметта. Те имат структурата на вградени функции.

```
expression = Sin[x] (a x² + b x + c);
FullForm[expression]
```

Times[Plus[c, Times[b, x], Times[a, Power[x, 2]]], Sin[x]]

Когато разглеждаме по-сложни изрази, удобно е да използваме дървовидното им представяне - то дава по-ясна представа за последователността на операциите.

#### TreeForm[expression]



# Дефиниране на променливи и функции от потребителя

```
а = 5; (*";" - потиска резултата от операцията*)
b = 10;
a + b
15
? a
```

Global`a

Важно е да обърнем внимание, че дадена променлива не се дефинира само за текущия файл, а за цялата сесия на програмата, т.е. ако отворим друг файл и в него използваме променливата а, то тя ще има стойност 5. Съществуват механизми за специфициране на обхвата на действие на дадена променлива, с които ще се запознаем по-нататък.

```
Clear[a] (*Изчиства от паметта записаната в а стойност*)
```

```
а
list = \{1, 2, 3, 4, 5\};
```

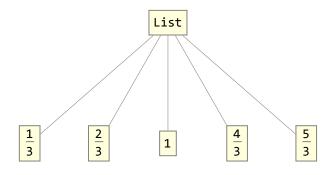
В Mathematica елементите на списъците се достъпват с помощта на двойни квадратни скоби и индексирането започва от 1.

Тъй като вътрешното представяне на всички изрази има списъчна структура, то при опит да достъпим нулев индекс от даден списък, получаваме като резултата *Head* на този израз:

### list[[0]]

List

### TreeForm[list / 3]



list2 = {1, 2, abv, {a, rr}, 55}; (\*елементи от произволен тип\*) list/3 (\*Поелементно пресмятане\*)  $\{\frac{1}{3}, \frac{2}{3}, 1, \frac{4}{3}, \frac{5}{3}\}$ 

### Работа с множества

 $\{1\}$ 

## Дефиниране на функции

$$f[x_{-}] = \frac{1}{1+x};$$

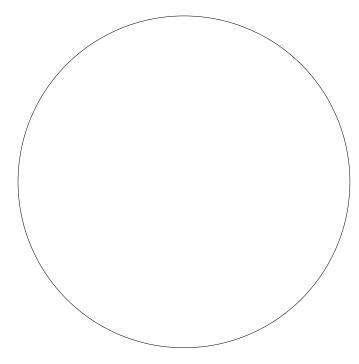
Изразът f[x\_] в лявата част на дефиницията се нарича образец (pattern) и служи за индикация на класа от изрази, върху които функцията може да действа. В часност,  $x_{-}$  е образец, който означава произволен uspas (any expression), т.е. функцията може да приема като параметър произволен обект от системата.

f[5]

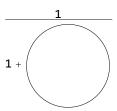
f[0.7]

0.588235

circle = Graphics[Circle[{0, 0}, 0.1]]



#### f[circle]



Има два начина за дефинриане на функции (и изобщо за присвояване на стойност): Ihs=rhs и *lhs:=rhs*. Основната разлика между двете е кога се пресмята изразът *rhs*. Ihs=rhs е незабавно присвояване (immediate assignment), при което изчислението,

записано в *rhs* се прави еднократно, в момента на присвояване.

Ihs:=rhs е отложено присвояване (delayed assignment), при което оценяването на дясната страна не се извършва в момента на присвояване, а се прави всеки път, коагто Ihs е извикана.

```
randRealSet = RandomReal[]
0.0729306
randRealSetDelayed := RandomReal[]
randRealSetDelayed
0.913745
randRealSetDelayed
0.550765
randRealSet
0.0729306
f[x_] = Expand[(x+1)^2];
q[x_{-}] := Expand[(x+1)^{2}];
? f
 Global`f
f[x_{-}] = 1 + 2 x + x^{2}
? a
 Global`q
q[x_{-}] := Expand[(x + 1)^{2}]
f[5]
q[5]
36
36
Trace[f[5]]
\{f[5], 1+2\times5+5^2, \{2\times5, 10\}, \{5^2, 25\}, 1+10+25, 36\}
Trace[q[5]]
```

Обикновено, когато знаем конкретната стойност, която искаме да присвоим на дадена променлива, използваме "=". Ако искаме да зададем правило, по което тази стойност да се пресмята, използваме ":=".

 $\left\{ \text{q[5], Expand} \left[ \, \left( 5+1 \right)^{\, 2} \, \right] \text{, } \left\{ \, \left\{ \, 5+1 \text{, } 6 \right\} \text{, } 6^2 \text{, } 36 \right\} \text{, Expand[36], } 36 \right\}$ 

При дефиниране на функции, е по-добре да се използва ":=", тъй като често пъти, за пресмятанията в тялото на функцията е необходимо да се знае фактическата стойност на някой от параметрите. Ако тя е неизвестна, това би могло да доведе до некоректни

#### резултати:

```
func[1_] = Length[1]^2;
testList = {1, 2, 3};
func[testList]
0
func2[1_] := Length[1]^2;
func2[testList]
9
```

Въпреки че при дефиниране на функции стандартно трябва да се използва ":= ", има случаи, в които употребата му може да доведе до нежелани ефекти. Това се дължи на факта, че при отложеното оценяване, първо се замества същинската стойност на параметъра, а след това се извършват пресмятанията:

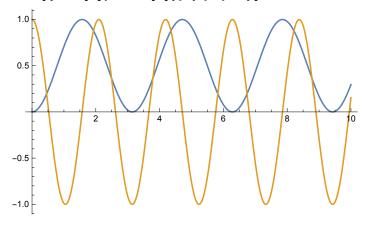
```
fff[x_] := D[Log[Sin[x]]^2, x]
fff[1]
    General: 1 is not a valid variable.
\partial_1 \text{Log} [\text{Sin}[1]]^2
ff[x_] = D[Log[Sin[x]]^2, x]
2 Cot[x] Log[Sin[x]]
ff[1]
2 Cot[1] Log[Sin[1]]
```

Типът на израза, който дадена функция приема като аргумент, може да бъде указан изрично при дефиницята. За да бъдем съвсем точни - след долната черта се указва Head на съответния израз:

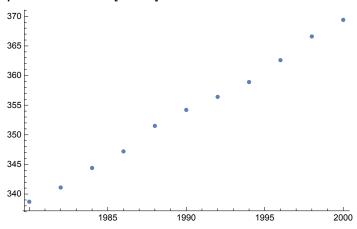
```
g[x_Real] := Sqrt[5] * x^2
g[0.2]
0.0894427
g[2] (*Ако извикаме функцията със същински параметър,
който не принадлежи към съответния клас,
указан в дефиницията, изчислението няма да бъде изпълнено.*)
g[2]
СC
```

```
func[x_] := Sin[x]<sup>2</sup>
func2[x_] := Cos[3 x];
```

Plot[{func[x], func2[x]}, {x, 0, 10}]



```
data1 = {{1980, 338.7}, {1982, 341.1}, {1984, 344.4},
    {1986, 347.2}, {1988, 351.5}, {1990, 354.2}, {1992, 356.4},
    {1994, 358.9}, {1996, 362.6}, {1998, 366.6}, {2000, 369.4}};
plot1 = ListPlot[data1]
```



## Четири вида скоби

Кръгли скоби ( ) - определят приоритета на операциите;

Квадратни скоби [] - заграждат аргументите на функция/команда;

Фигурни скоби { } - заграждат елементите на списък;

Двойни квадратни скоби [[ ]] - задават операция по достъпване на елемент от списък.

(Двойните квадратни скоби са съкратен запис на функцията *Part.*)

# Задачи

Зад. 1 Пресметнете:

a) 
$$\sqrt[3]{x+y} + \sqrt[3]{x-y}$$
 за  $x=5.1$  и  $y=3.14$ ;

б) 
$$\sqrt{\frac{x}{x+y} + \frac{y}{x-y}}$$
 при  $x=1.1$  и  $y=3.14$ .

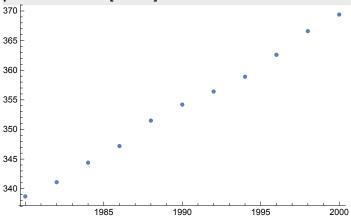
**Зад. 2** Пресметнете точно, а след това и числено стойността на следните изрази:

a) 
$$\frac{\left[23^3-3\left(117-48\right)^2\right]}{\sqrt{7^5-5^7}};$$
  $6\cos\frac{319\,\pi}{12};$   $B\frac{83!}{111!};$   $r\ln2981;$ 

**Зад. 3** Да се пресметне втората прозиводна на функцията  $f(x) = \operatorname{arctg}\left(\sqrt{1+x} - \sqrt{1-x}\right)$  и да се начертае графиката на тази производна в интервала [0,1].

**Зад. 4** Дадени са данни за изменението на нивото на въглеродния диоксид в атмосферата. На база на тези данни да се намери функция, която описва процесът. За целта да се използва вградената фукнция *Fit.* Графиката на получената функция да се начертае на една графика с данните.





**Зад. 5** Да се напише функция, която намира корените на квадратно уравнение. Функцията да приема като параметри 3 **реални** числа - коефициентите на квадратния тричлен. С помощта на функцията да се намерят корените на уравненението  $2x^2 + 5x + 3 = 0$ . Резултатът да се провери графично като се начертаят графиката на квадртаната функция заедно с точките в равнината, отговарящи на получените корени.